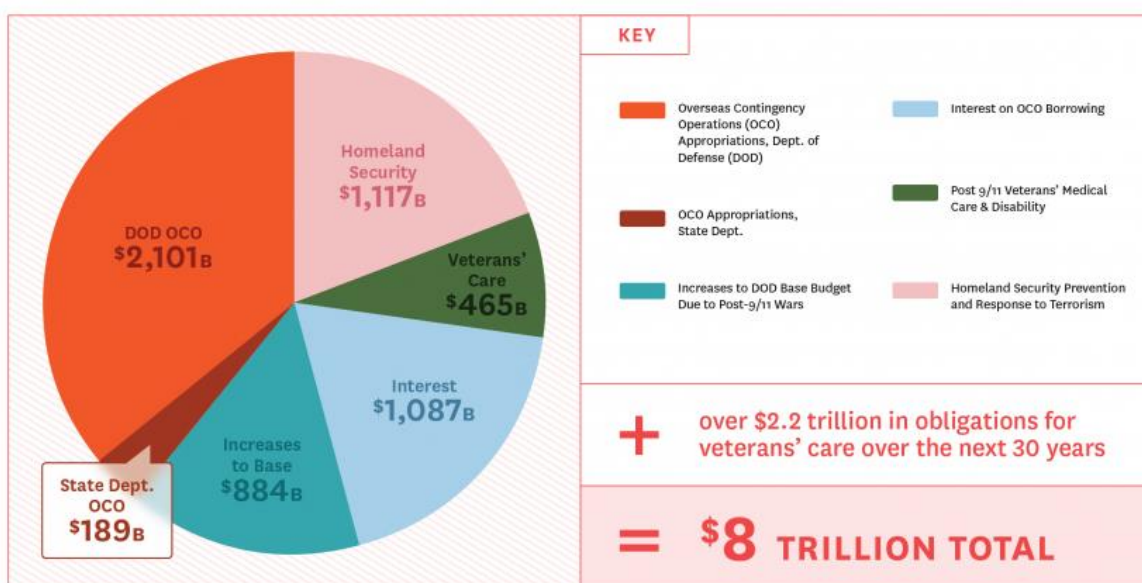

نویسنده: تام دسپیتچ. (Tom Despitch)
منبع و تاریخ نشر: گلوبال ریسرچ «2024-10-01»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل»

تامگرام: کارن گرینبرگ، همیشه زندان و همیشه جنگ ها

Tomgram: Karen Greenberg, The Forever Prison and the Forever Wars

Estimate of U.S. Post-9/11 War Spending, in \$ Billions FY2001–FY2022

مصارف ایالات متحده در جنگ علیه تروریسم از سال (2001) تا سال (2022) مجموعاً (8) تریلیون دلار

. شما آیا حتی می‌توانید جهانی را تصور کنید که در آن پاسخ رئیس‌جمهور جورج دبلیو بوش به اقدامات وحشتناک القاعده در سپتامبر (2001)، آغاز "جنگ جهانی علیه ترور" نباشد از اینکه از افغانستان و عراق و در سراسر خاور میانه و در اعماق قاره آفریقا علیه تروریسم آغاز می‌شود. تاجیکه در تمام یا در سراسر جهان به زود خورد و درگیری‌های فاجعه بار تبدیل شد که در حقیقت، ممکن است رویای القاعده بوده باشد؟ شما باید در این مورد خوب رویا کنید؟ یا خواب ببینید؟

و شما در در حالی که در آن رویا هستید، به خاطر داشته باشید که، طبق پروژه قابل توجه *Costs of War*، یا هزینه‌های پرداخته شده که توسط این کشور صورت گرفته تا حال در نهایت حداقل (8) تریلیون دلار برای آن جنگ‌ها هزینه کرده. (تصور کنید که چگونه ممکن است یا چرا باید طوری نه بیاندیشیم از اینکه این پول بعبوض آنکه برای بهبودی وضع مردم مصرف می‌شد اما به تاسف که این کمک بخاطر آسیب رساندن به مردم در سطح جهان مصرف شد!) ارقام نشان می‌دهد که در روند بکارگیری این پروژه، تخمین «940000» نفر به طور مستقیم به لطف جنگ آمریکا علیه تروریسم جان خود را از دست می‌دهند که (تقریباً نیمی از آنها غیر نظامی بودند) و در حدود (3.6 تا 3.8) میلیون نفر دیگر به طور غیر مستقیم در این جنگ جان خود را از دست دادند. مناطق جنگی، مجموع کشته‌ها را به نزدیک به پنج میلیون نفر می‌رساند. در همین حال، آن گروه تخمین زده است که 38 میلیون انسان دیگر از خانه، زندگی و یا اغلب مردم جهان از خانه و کاشانه‌های خود آواره شده‌اند.

و اگر این تعریف کابوس نیست، پس مطمئن نیستم که این چیست. همانطور که اتفاق می‌افتد، کارن گرینبرگ بطور معمول در *TomDispatch* این «جنگها» و (آن جنگ‌ها؟) را چگونه بلا یای مسلحانه؟) برای سال‌ها بسیار تلخ و حیرت‌انگیز دنبال می‌کند، او در حالی که به ویژه بر مسائل شکنجه و زندان تمرکز می‌کند. بلی، این کشور یعنی ایالات متحده خیلی سریع شروع به شکنجه جنگ علیه زندانیان تروریسم کرد - اگرچه اصطلاحی که دولت بوش ترجیح داد از آن استفاده کند "تکنیک‌های بازجویی پیشرفته" بود - در حالی که مجموعه‌ای از مکان‌های زندانی بسیار وحشتناک فراساحلی را ایجاد کرد که فراتر از قوانین آمریکا یا آمریکا بود. هر قانون دیگری، به ویژه - و گرینبرگ در این زمینه خود رابه یک متخصص برجسته تبدیل کرده است - زندانی که دولت بوش در خلیج گوانتانامو، کوبا ایجاد کرد.

گرینبرگ امروز، در حالی که به تمام سال‌هایی گذشته فکر می‌کند و وحشت‌های آن جنگ‌های جاری را پوشش می‌دهد، به این فکر می‌کند که آیا واقعاً، به نوعی یا به شکلی از اشکال، همه چیز به پایان رسیده است. بگذار که او توضیح بدهد:

تام (Tom) آیا جنگ‌های ابدیت همیشه پایان خواهند یافت؟

جنگ علیه ترور 23 سال بعد

نوشته کارن جی گرینبرگ

این سپتامبر بیست و سومین سالگرد حملات القاعده از سال 2001 به ایالات متحده بود که این حمله نزدیک به (3000) نفر کشته بر جای گذاشت. و از آن تاریخ تا کنون دو دهه است که اغلباً برای سایت TomDispatch، درباره راه‌هایی می‌نویسم که واکنش آمریکا به 11 سپتامبر، که به سرعت به جنگ جهانی علیه ترور یا GWOT معروف شد، این کشور را تغییر داد. همانطور که من در چندین کتاب بررسی کرده‌ام، و به نام آن جنگ، ما نهادهای خود را متحول کردیم، رازداری را بر روشن شدن یا شفافیت و مسئولیت پذیری برتری دادیم، قوانین و اصول دیرینه؛ قانون اساسی را زیر پا گذاشتیم و حتی که آن قوانین را در نظر نگرفتیم و اساساً بسیاری از هنجارها را کنار گذاشتیم. ما را به عنوان یک ملت به مدت دو قرن به علاوه هدایت کرد و راه را برای کشوری باز کرد که اکنون در داخل کشور دچار مشکل به سبک ترامپی (Trompy) است. طوریکه حتی امروز، با گذشت بیش از دودهه، این سوال همچنان باقی است: آیا جنگ علیه ترور ریسیم هرگز پایان خواهد یافت؟

مطمئناً، ممکن است پس از تأیید غیرمنتظره اخیر کاملاً هریس، نامزد ریاست جمهوری توسط دو تن از اعضای برجسته دولت جورج دبلیو بوش، که در پاسخ به آن حملات، GWOT را راه اندازی کرد، می‌توان به پاسخ مثبت پاسخ داد. نخست، معاون رئیس جمهور بوش، دیک چنی، که پس از 11 سپتامبر، به دنبال آن بود که کشور را در مسیری که او آن را "سمت تاریک" می‌نامید و محرک اصلی تهاجم نا درست و موجه تقلبی به عراق در سال 2003 ببرد، تأیید کرد. معاون رئیس جمهور هریس. پس از آن، آلبرتو گونزالس نیز که در حالی که به عنوان مشاور جورج دبلیو بوش در کاخ سفید و سپس به عنوان دادستان کل او خدمت می‌کرد، به طرز پیچیده‌ای در ایجاد سیاست شکنجه وحشتناک آن دولت نقش داشت. (البته شما آن «تکنیک‌های بازجویی پیشرفته» را بخاطر دارید.) او به طور مشا به در ایجاد سیاست نظارت فراگیر طراحی و اجرا شده در سال‌های اول جنگ علیه ترور ریسیم نقش داشت.

آن تأییدهای غافلگیرکننده جنگجویان سابق بوش را به عنوان یک کد احتمالی برای جنگ با ترور ریسیم به عنوان یک عامل اصلی در سیاست آمریکا در نظر بگیرید. در واقع، تقریباً یک و نیم دهه است که نشانه‌هایی وجود دارد که نشان می‌دهد ممکن است پایان آن جنگ در دسترس باشد (اگرچه هرگز چنین نبوده است). این نشانه‌ها شامل حمله مرگبار می 2011 به مخفیگاه اسامه بن لادن رهبر القاعده بود. مجوز پرزیدنت باراک اوباما در دسامبر 2011 برای خروج «نهایی» نیروهای آمریکایی از عراق (اگرچه کادری متشکل از 2500 پرسنل نظامی در حال حاضر در آنجا مستقر هستند و 900 نفر دیگر در سوریه

همسایه هستند). در آگوست 2021، 10 سال پس از کشته شدن بن لادن، ایالات متحده سرانجام، هرچند فاجعه بار، از جنگ باخته خود در افغانستان خارج شد. و در سال 2022، یک حمله هواپیمای بدون سرنشین ایالات متحده، ایمن الظواهری، جانشین بن لادن را در کابل کشت.

اقدامات ضد تروریسم بر محیط تهدید آمریکا تأثیر گذاشته است. همانطور که در ارزیابی تهدیدات داخلی 2024 وزارت امنیت داخلی گزارش شده است، در سال 2022، "تنهایی حمله در ایالات متحده توسط فردی الهام گرفته از یک سازمان تروریستی خارجی" مانند القاعده یا داعش انجام شد.

تعقیب تروریسم

قابل توجه است که از پیگرد قانونی تروریست های بین المللی ادعا شده از سال های دولت بوش تا همین اکنون به شدت کاهش یافته است (و برخی از محکومیت ها پس از آن تغییر یافته یا تغییر کرده اند). در گزارشی در سال 2009، وزارت دادگستری اعلام کرد که «از 11 سپتامبر 2001، این وزارتخانه» 512 « نفر را به تروریسم یا جرایم مرتبط با تروریسم متهم کرده و در» 319 « پرونده مرتبط با تروریسم و ضد تروریسم مجرم شناخته شده یا که این افراد مجرم اقرار کرده اند». با این حال، اندکی پس از آن، کاهش شروع شد. TRAC، پایگاه داده ای که چنین مواردی را رصد می کند، گزارش داد که در اکتبر 2014، "هیچ پیگرد قانونی این افراد مشکوک به تروریسم ثبت نشده که آنها مربوط به تروریسم بین المللی باشند." تا سال (2022)، TRAC یا (شرکت عامل ثبت شده) گزارش داد که تعداد محاکمه های داخلی تروریسم بسیار بیشتر از پرونده های بین المللی تروریسم است، که عمدتاً به دلیل اتهاماتی است که علیه کسانی که در قیام 6 ژانویه مطرح شده اند. و این روند فقط ادامه یافته است. همانطور که TRAC نشان داد امسال، "به طور کلی، داده ها نشان می دهد که محکومیت های این نوع (28.6) درصد نسبت به سطوح گزارش شده در سال 2019 کاهش یافته است."

و وقتی نوبت به پیگرد تروریسم می رسد، چیزی غیر قابل تصور در سال های نه چندان دور اکنون اتفاق افتاده است. چندین قاضی اخیراً به آزادی زودهنگام یا صرفاً لغو پرونده های مربوط به افرادی که در پرونده های تروریسم از جهادی الهام گرفته در دهه اول جنگ علیه تروریسم محکوم و محکوم شده بودند، داده اند. در ژوئیه 2024، قاضی ناحیه شرقی ویرجینیا، **لئون برینکما**، سه اتهام از (10) اتهام علیه **علی التمیمی**، محقق زیست شناسی محاسباتی متولد ایالات متحده را که در سال 2004 به دلیل درخواست خیانت از طریق الهام بخشیدن به پیروان خود محکوم شده بود، رد کرد و آن را لغو کرد. مرتکب اعمال خشونت آمیز در خارج از کشور برای دفاع از اسلام شوند. قاضی برینکما تصمیم خود را پس از تصمیم دادگاه عالی ایالات متحده در سال 2019 که اصطلاح "جنایت خشونت" را

"غیرقانونی مبهم" تشخیص داد، لغو کرد. سرنوشت **التمیمی** در مورد دیگر موارد اکنون در دادگاه تجدید نظر است. او که پس از شروع همه گیری کووید (19) به حبس خانگی رها شد، اکنون دیگر با حکم حبس ابد روبرو نیست، اگرچه، همانطور که آسوشیند پرس گزارش می دهد، به طور بالقوه می تواند «ده ها سال زندان فراتر از ۱۵ سالی که قبلاً گذرانده است» ببیند.

همچنین این اولین معکوس **برینکما** در یک پرونده تروریسم نبود. در سال 2018، او دستور آزادی دو زندانی را صادر کرد که در پرونده "جها د پینت بال" ویرجینیا محکوم شده بودند، پس از دو حکم دادگاه عالی که آنها را مت مربوط به این پرونده ها را به طور مشابه برخلاف قانون اساسی مبهم می دانست.

و قاضی **برینکما** در بررسی و لغو محکومیت های تروریسم پس از 11 سپتامبر تنها نبود. امسال، در دو پرونده بحث برانگیز، قضات احکامی را که زمانی صادر کرده بودند، ارزیابی کردند و کسانی را که در سال های جنگ علیه تروریسم محکوم کرده بودند، از زندان آزاد کردند. قاضی **کالین مک ماهون** پس از شش ماه پیش از صدور دستور آزادی سه متهم مشترک خود که عموماً به آنها «چهار نیوبرگ» می گویند، «آزادی دلسوزانه» را به **جیمز کرومیتی** صادر کرد. **مک ماهون** در هنگام صدور حکم، مخالفت خود را با نتیجه اولیه این پرونده که منجر به محکومیت 25 سال برای متهمانی شد که به اتهامات مربوط به توطئه بمباران کنیسه ها و سرنگونی هواپیماهای آمریکایی با موشک های استینگر مجرم شناخته شدند، نشان داده بود و جنایت آنها را اینگونه توصیف کرد: ظاهراً «بمب هایی» مملو از مواد منفجره بی اثر تهیه شده توسط FBI بود.» او همچنین در حکم آزادی دلسوزانه خود FBI را مورد انتقاد قرار داد و مدعی شد: «هیچ چیزی در مورد جرایم محکومیت ساخته خود متهمان نبود. FBI این توطئه را ابداع کرد. اهداف را شناسایی کرد؛ مهمات را ساخت؛ آنچه را که در غیر این صورت جرم دولتی محسوب می شد، فدرال کرد و روز «مأموریت» را انتخاب کرد.»

چهار سال پیش از آن، در اواخر سال 2019، یک قاضی فدرال در لودی، کالیفرنیا، محکومیت **حمید حیات** را که در سال «2006» به دلیل حضور در یک کمپ آموزشی تروریستی در پاکستان و برنامه ریزی برای حمله به این کشور محکوم شده بود، به این دلیل که وکیل وی ناکارآمد بوده، لغو کرد. به او کمک کرد. پس از آن محکومیت خالی، بخش امنیت ملی در وزارت دادگستری پرونده را بررسی کرد و تصمیم گرفت که اتهامات جدیدی را مطرح نکند و به این نتیجه برسد که "گذر زمان و منافع وکیل دادگستری از احیای مجدد این پرونده 15 ساله جلوگیری میکند." **حیات** با گذراندن 14 سال از محکومیت 24 ساله خود آزاد شد.

«گذر زمان» در این موارد منجر به بازنگری در استفاده از عدالت و قانون پس از 11 سپتامبر شده بود. متأسفانه، به غروب دو مورد از ابتکارات اصلی جنگ علیه تروریسم

منجر نشده است - مجوز پاسخ نظامی اولیه به حملات 11 سپتامبر که منجر به درگیری‌های نظامی فاجعه‌بار این کشور در افغانستان و جاهای دیگر شد، و ایجاد مجوز بازداشتگاه گوانتانامو.....

AUMF 2001 [مجوز استفاده از نیروی نظامی سال 2001 -]

یکی از عناصر آشکار جنگ علیه تروریسم که هر گونه احساس پایان را به چالش می‌کشد، مجوز سال 2001 برای استفاده از نیروی نظامی یا AUMF است که در روزهای پس از 11 سپتامبر توسط کنگره تصویب شد، که در ابتدا تهاجم به افغانستان را چراغ سبز نشان داد. هنوز در کتاب است.

برخلاف مجوزهای قبلی برای جنگ، مجوز سال 2001 شامل هیچ محدودیت زمانی، بدون مرز جغرافیایی و بدون نام دشمن بود. این یک چک سفید کلاسیک برای انجام حملات در هر نقطه‌ای به نام جنگ علیه تروریسم بود و در واقع برای توجیه حملات در ده‌ها کشور در سراسر خاورمیانه و آفریقا، از جمله علیه "سازمان‌ها و افراد نامشخص مرتبط با تروریسم بین‌المللی" استفاده شده است. به عنوان گزارش اجمالی شورای روابط خارجی. هماهنگی که رزا بروکس، **پروفسور جورج تاون** اشاره کرده است، باز بودن موقت آن AUMF با قوانین و هنجارهای بین‌المللی مخالفت می‌کند که در آن «حقوق دولت برای پاسخ به یک حمله مسلحانه به وضوح مشمول برخی محدودیت‌های زمانی است. بی‌نهایت دوام نمی‌آورد.» یا حداقل نباید.

سال به سال، کنگره در واقع غروب آفتاب *Authorization for the Use of Military Force* [مجوز سال 2002 برای جنگ در عراق را در نظر گرفته است. به هر حال، چشم انداز تروریسم بین‌المللی از سال‌های پس از 11 سپتامبر به شدت تغییر کرده است. در حالی که تهدید ناپدید نشده است، تغییر شکل داده است. همانطور که در ارزیابی سالانه تهدیدات سال 2024 که توسط دفتر مدیر اطلاعات ملی منتشر شده است، اشاره شده است، «در حالی که القاعده در افغانستان و پاکستان به یک نا در عملیاتی رسیده است و داعش متحمل تلفات گسترده رهبری در عراق و سوریه شده است، وابستگان منطقه‌ای خواهند داشت. به گسترش خود ادامه دهید.»

جنگ غزه البته چشم انداز تروریسم را بیشتر تغییر داده است. به گفته کریس رای، مدیر اف بی آی، حمله حماس در 7 اکتبر به اسرائیل، تهدید تروریسم خارجی را به «سطح دیگری» رساند.

با این حال، مجوز سال 2001 برای جنگ با تروریسم که همچنان پابرجاست، مجوز مناسبی برای نام تجاری جدید تروریسم یا جنگ در غزه نیست. تاکنون هیچ تفاوتی نکرده

است که استراتژی امنیت ملی 2022 صادر شده توسط کاخ سفید بایدن متعهد شده بود «با کنگره همکاری کند تا مجوزهای منسوخ شده برای استفاده از نیروی نظامی را با یک چارچوب محدود و خاص مناسب برای اطمینان از اینکه ما می‌توانیم ادامه دهیم، جایگزین کند. از آمریکایی‌ها در برابر تهدیدات تروریستی محافظت کنید. تا به امروز، چنین چارچوب محدودی وجود نداشته است. و درحالی که کنگره بارها و بارها تلاش کرده است تا آن قانون را، عمدتاً تحت رهبری باربارا لی، نماینده دموکرات کالیفرنیا (تنها عضو کنگره که در سال 2001 به دلیل فراگیری گسترده آن به طور دقیق با آن مخالفت کرد)، غروب کند، چنین تلاش‌هایی سال بعد با شکست مواجه شدند. سال به سال با کناره‌گیری لی از سمت خود در ژانویه آینده، احتمال چنین غروبی، سرسخت‌ترین طرفدار خود را از دست خواهد داد.

همیشه زندان

بدون شک فاجعه‌آمیزترین یا دگرا ر جنگ علیه تروریسم، زندان ابدی جنگ در خلیج گوانتانامو، کوبا است. درست است، تعداد بازداشت‌شدگانی که هنوز در آنجا نگهداری می‌شوند - 30 نفر - نسبت به "تقریباً 780 بازداشتی" در سال 2002 به طرز چشمگیری کاهش یافته است. و 16 نفر از این بازداشت‌شدگان اکنون برای آزادی آزاد شده‌اند (هیئت بازبینی تشخیص داده است که آنها دیگر تهدیدی برای آنها نیستند. ایالات متحده)، در حالی که سه نفر در بازداشت نامحدود باقی می‌مانند و 11 نفر دیگر در سیستم کمیسیون‌های نظامی یا با اتهام یا محکوم هستند. و درست است، دولت پرزیدنت بایدن در این کمیسیون‌ها پیشرفت‌هایی داشته است، و برای حل و فصل پرونده‌های متهمان، مانند پرونده دو بازداشتی که شکنجه شده بودند و به اتهامات مربوط به بمب‌گذاری‌های تروریستی در بالی اندونزی به جرم خود اعتراف کردند، توافقاتی ترتیب داده است.

اما هر پیشرفتی که در طول این دولت صورت گرفته، دو شکست بزرگ داشته است.

ابتدا، در اوایل پاییز 2023، طبق گزارش‌ها، دولت بایدن ترتیبی داد که 11 زندانی یمنی را به عمان منتقل کند. همان‌طور که **کارول روزنبرگ** از نیویورک تایمز گزارش داد، به لطف حمله حماس در 7 اکتبر به اسرائیل، «یک هواپیمای بابری نظامی از قبل روی باند فرودگاه گوانتانامو قرار داشت و آماده انتقال گروهی از اسرای یمنی به عمان بود که این سفر متوقف شد.» اگر آن انتقال اتفاق می‌افتاد، جمعیت زندان‌ها به 19 نفر کاهش می‌یابد. اما نگرانی‌ها در مورد خاورمیانه جدید بی‌ثبات، اعضای کنگره را ناآرام کرد و به گفته روزنبرگ، آنها نگرانی‌های خود را به وزارت امور خارجه ابراز کردند و بنابراین موفق شدند این انتقال را متوقف کنند.

با این حال، در ماه ژوئیه، یک گام مهم رو به جلو رخ داد. سر تیب سوزان اسکالیر، سازمان دعوت پنتاگون برای گوانتانامو، مسئول کمیسیون‌های نظامی در آنجا، سرانجام مجوز دادخواهی را صادر کرد که سال‌ها در حال انجام بود. این پرونده شامل سه نفر از پنج متهم پرونده امضای آن زندان، تعقیب متهمان به توطئه و مشارکت در حملات 11 سپتامبر، از جمله مغز متفکر ادعایی آنها خالد شیخ محمد بود. سال‌های تلخ شکنجه آن پنج متهم در «سایت‌های سیاه» سیا در سرتاسر جهان، مدت‌هاست که امکان ارجاع پرونده به دادگاه وجود نداشت. با این حال سرانجام توافقی حاصل شد. همانطور که در یاسالار آرون روگ، دادستان ارشد، توضیح داد: «در ازای حذف مجازات اعدام به عنوان مجازات احتمالی، این سه متهم با اعتراف به همه جرایم متهم، از جمله قتل 2976 نفری که در این اتهام ذکر شده است موافقت کرده‌اند. ورق.» بخش‌های دیگر توافق همچنان محرمانه باقی مانده است، اما به نظر می‌رسد هنوز گام بزرگی در راستای اجرای عدالت برای عاملان حملات 11 سپتامبر برداشته شده است. پس از جلسات بی‌پایان پیش از محاکمه، تشکیل پرونده‌ها و درخواست‌ها - و بدون محاکمه - حداقل نوری از نور در انتهای تونل دیده می‌شد. به گفته سناتور دیک دوربین (D-IL)، این توافقنامه "بهترین راه به سوی نهایی و عدالت بود."

متأسفانه، تنها دو روز پس از توافق اعلام شده، وزیر دفاع لوید آستین به طور مرموزی آن را لغو کرد و یادداشتی دو صفحه‌ای صادر کرد که هیچ توضیحی برای تصمیم او ارائه نکرد.

بیست و سه سال بعد، مسلماً هیچ یادآوری بزرگتر از ادامه وجود گوانتانامو در مورد نیاز به پشت سر گذاشتن جنگ با تروریسم و ناتوانی تمام آمریکایی‌ها در انجام این کار وجود ندارد. در آنجا، با هزینه تخمینی بیش از 13 میلیون دلار به ازای هر زندانی در سال، قضات و وکلا، که بسیاری از آنها طرفدار داد و ستد هستند، همچنان به ایفای نقش خود ادامه می‌دهند که گویی محاکمه در پرونده 11 سپتامبر ممکن خواهد بود. گویی گذر زمان بدون حل و فصل راه حل قابل قبولی است؛ و گویی مثال بازداشت نامحدود، استفاده از شکنجه، و سیستمی که نمی‌تواند عدالت را قضاوت کند، همچنان وعده آمریکا برای عدالت برای همه را تضعیف نمی‌کند.

قاضی *MacMahon* و *Brinkema* در اقدام برای بازگرداندن تعادل بین مجازات و قانون، حتی در مورد پرونده‌های تروریسم پس از 11 سپتامبر، برای دیگران بودند. مطمئناً، در این تاریخ واقعاً دیر هنگام، رئیس جمهور بایدن و آستین وزیر دفاع باید موافقت می‌کردند - و اکنون باید تجدید نظر کنند و بپذیرند - توافق نامه برای آن دسته از متهمان 11 سپتامبر را به عنوان راهی برای کمک به این کشور برای عبور از 9/9. دوران 11 و آن جنگ‌های بی‌پایان و فاجعه بار علیه تروریسم. آیا زمان آن نرسیده است که کشور را آزاد کنیم تا به جای اینکه اجازه دهیم انحرافات گذشته همچنان در لحظه کنونی تداوم

یابد، بر نگرانی های واقعی ملی متمرکز شود؟ در همین راستا، شاید این لحظه برای کنگره باشد که مجوز 11 سپتامبر را برای جنگ جهانی بی پایان تمام آمریکایی غروب .

آیا واقعا وقت آن نرسیده که از جنگ با میراث ماندگار و دردناک تروریسم عبور کنیم؟

..... **با تقدیم احترامات «2024-10-06»**